A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2024. szeptember 5.*

„Előzetes döntéshozatal – Közös kül- és biztonságpolitika – Burmával/Mianmarral szemben hozott korlátozó intézkedések – Burmából/Mianmarból származó vagy onnan kivitelre került árucikkek behozatali tilalma – 194/2008/EK rendelet – A 2. cikk (2) bekezdésének a) pontja – Burmából/Mianmarból származó és az Európai Unióba való szállításuk előtt Tajvanon megmunkált teakfa rönkök – 2913/92/EGK rendelet – Közösségi Vámkódex – 24. cikk – A »lényeges feldolgozás vagy megmunkálás« fogalma – Tajvanon nyesett, kérgezett, négyzetre fűrészelt vagy fűrészáruvá vágott teakfa rönkök – A tajvani hatóságok által kiállított származási bizonyítvány – E teakfa rönkök származásának a tagállami vámhatóságok általi meghatározására vonatkozó ilyen bizonyítvány ereje”

A C-67/23. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) a Bírósághoz 2023. február 8-án érkezett, 2022. november 17-i határozatával terjesztett elő az

S. Z.

ellen folytatott,

a **W. GmbH**,

a **Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof**

részvételével folyamatban lévő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, T. von Danwitz, P. G. Xuereb (előadó), A. Kumin és I. Ziemele bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: német.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– S. Z. képviseletében G. Schwendinger Rechtsanwalt,

– a W. GmbH képviseletében K. Göcke Rechtsanwältin,

– a Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof képviseletében P. Frank, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében M. Carpus Carcea, C. Hödlmayr és F. Moro, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Burmával/Mianmarral szembeni korlátozó intézkedések megújításáról és megerősítéséről, valamint a 817/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. február 25-i 194/2008/EK tanácsi rendelet (HL 2008. L 66., 1. o.) 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az S. Z. ellen a Burmából/Mianmarból származó vagy onnan kivitelre került termékek behozatali tilalmának megsértése miatt indított büntetőeljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A KN

3 Az Európai Unióba importált áruk vámtarifális besorolását a 2007. szeptember 20-i 1214/2007/EK bizottsági rendelettel (HL 2007. L 286., 1. o.) módosított, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében szereplő Kombinált Nómenklatúra (a továbbiakban: KN) szabályozza, amely a Vámigazgatások Világszervezete (WCO) keretében a harmonizált áruleíró és kódrendszerről szóló, 1983. június 14-én Brüsszelben aláírt és – annak 1986. június 24-én kelt módosító jegyzőkönyvével együtt – az Európai Gazdasági Közösség nevében az 1987. április 7-i 87/369/EGK tanácsi határozattal (HL 1987. L 198., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 288. o.) jóváhagyott nemzetközi egyezmény által létrehozott harmonizált áruleíró és kódrendszeren (a továbbiakban: HR) alapul.

4 A 2658/87 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése szerint a KN átveszi a HR hat számjegyű vámtarifaszámait és vámtarifaalszámait, a hetedik és nyolcadik számjegyet pedig a KN-alszámok részére tartja fenn.

5 A HR ugyanezen vámtarifaszámainak megfelelő KN 4403 és 4407 vámtarifaszámok szövege „Gömbfa, kérgezetten vagy háncsoltan vagy durván szögletesre alakítva is”, illetve „Hosszában fűrészelt vagy szélezett, vágott vagy hántolt 6 mm-nél vastagabb fa, gyalulva, csiszolva vagy végillesztéssel összeállítva is”.

A Közösségi Vámkódex

6 A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendeletet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Közösségi Vámkódex) 2016. május 1-jétől hatályon kívül helyezte és felváltotta az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.). Az alapeljárás tényállása megvalósulásának időpontjára figyelemmel azonban továbbra is a Közösségi Vámkódex alkalmazandó az alapeljárásra.

7 A Közösségi Vámkódexnek „A behozatali vagy kiviteli vámok, és az áruforgalommal kapcsolatos egyéb intézkedések alkalmazását megalapozó tényezők” II. címében szerepelt „Az Európai Közösségek vámtarifája és az áruk tarifális besorolása” című 1. fejezet, amelynek részét képezte e kódex következőképpen szóló 20. cikke:

„(1) Vámtartozás keletkezésekor a jog szerint fizetendő vám az Európai Közösségek Vámtarifáján alapul.

[…]

(3) Az Európai Közösségek Vámtarifája magában foglalja:

[…]

d) az azokban a megállapodásokban szereplő preferenciális tarifális intézkedéseket, amelyeket a Közösség kötött bizonyos országokkal vagy országcsoportokkal, és amelyek preferenciális elbánás nyújtásáról rendelkeznek;

e) egyes országokra, országcsoportokra vagy területekre vonatkozóan a Közösség által egyoldalúan elfogadott preferenciális tarifális intézkedéseket;

[…]”

8 E II. cím „Az áruk származása” című 2. fejezetében szerepelt egy „Nem preferenciális származás” című 1. szakasz és egy „Az áruk preferenciális származása” című 2. szakasz.

9 Ezen 1. szakasz tartalmazta a Közösségi Vámkódex 22. cikkét, amely a következőket írta elő:

„A 23–26. cikk határozza meg az áruk nem preferenciális származását a következők alkalmazásában:

a) az Európai Közösségek Vámtarifájának alkalmazása, a 20. cikk (3) bekezdésének d) és e) pontjában említett intézkedések kivételével;

b) az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések által megállapított tarifális intézkedésektől eltérő előírások alkalmazása;

c) a származási bizonyítványok kiállítása és kiadása.”

10 E kódex 23. cikke kimondta:

„(1) Valamely országból származó áruk a teljes egészében ebben az országban létrejött vagy előállított áruk.

(2) Teljes egészében valamely országban létrejött vagy előállított áruk:

[…]

b) az ott betakarított növényi termények;

[…]”

11 Az említett kódex 24. cikke értelmében:

„Azokat az árukat, amelyeknek az előállításában egynél több ország vett részt, úgy kell tekinteni, hogy abból az országból származnak, amelyben az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozáson vagy megmunkáláson mentek keresztül az ehhez felszerelt vállalkozás területén, és új termék létrehozását eredményezték vagy az előállítás fontos szakaszát képezték.”

12 Ugyanezen kódex 26. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) A vámjogszabályok vagy a különleges tárgykörökre vonatkozó más közösségi jogszabályok kötelezővé tehetik az áru származására vonatkozó igazolás bemutatását.

(2) Ezen irat bemutatása ellenére a vámhatóságok, kétség esetén, további igazolást kérhetnek annak biztosítására, hogy a jelzett származás [összhangban van] a vonatkozó közösségi jogszabályok által megállapított szabályokkal.”

A 2454/93/EGK rendelet

13 A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendeletet (HL 1993. L 253., 1.o.; magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.; helyesbítés: magyar nyelvű különkiadás, 2. fejezet, 16. kötet, 133. o.) hatályon kívül helyezte a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93/EGK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről

szóló, 2016. április 1-i 2016/481/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 87., 24. o.). Az alapeljárás tényállása megvalósulásának időpontjára figyelemmel azonban továbbra is a 2454/93 rendelet alkalmazandó.

14 Ez utóbbi rendelet tartalmazta a 2010. november 18-i 1063/2010/EU bizottsági rendelettel (HL 2010. L 307., 1. o.) beiktatott 13a. mellékletet, amely „A termékek és a származó helyzetet biztosító megmunkálási vagy feldolgozási műveletek listája” című II. részében többek között a következőket írta elő:

A Harmonizált Rendszer szerinti vámtarifaszám	Árumegnevezés	A termék minősítését megalapozó művelet (A nem származó anyagokon végrehajtott olyan megmunkálás vagy feldolgozás, amely származónak minősülést eredményez)
[…]	[…]	[…]
ex 44. árucsoport	Fa és faipari termékek; faszén; a következők kivételével:	Előállítás a termékétől eltérő bármely vámtarifaszám alá tartozó anyagokból vagy Előállítás, amely során az összes felhasznált anyag értéke nem haladja meg a termék gyártelepi árának 70%-át.
ex 4407	Hosszában fűrészelt vagy szélezett, vágott vagy hántolt, 6 mm-nél vastagabb fa, gyalulva, csiszolva vagy végillesztéssel összeállítva	Gyalulás, csiszolás vagy végillesztés.
[…]	[…]	[…]

A 194/2008 rendelet

15 A 194/2008 rendeletet 2013. május 3-ával hatályon kívül helyezte a Mianmarral/Burmával szembeni korlátozó intézkedésekről és a 194/2008/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. május 2-i 401/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 121., 1. o.). Az alapeljárás tényállása megvalósulásának időpontjára figyelemmel azonban e tényállásra továbbra is a 194/2008 rendelet alkalmazandó.

16 A 194/2008 rendelet (6) és (7) preambulumbekezdése értelmében:

„(6) Az elmúlt több mint egy évtized során a Tanács és a nemzetközi közösség tagjai ismételten elítélték a burmai/mianmari rezsimet a kínzás, rögtönítélő bírósági eljárásban hozott ítélet alapján végrehajtott és önkényes kivégzések, kényszermunka, nők elleni erőszak, politikai okok miatti letartóztatások alkalmazása, a lakosság lakhelyelhagyásra kényszerítése, valamint a szólás-, a mozgás és a gyülekezés alapvető szabadságának korlátozása miatt. Figyelembe véve az alapvető jogok rezsim általi tartós, folyamatos és súlyos megsértését, ideértve a békés tüntetések elleni, közelmúltbeli brutális fellépéseket, az e rendeletben foglalt korlátozó intézkedések jelentős szerepet töltenek be az alapvető emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdításában, és ily módon a közerkölcs védelmét szolgálják.

(7) Az új korlátozó intézkedések azon ágazatokra irányulnak, amelyek a burmai/mianmari katonai rezsim bevételi forrásait biztosítják. Ezért a korlátozó intézkedések a fára és a fából készült termékekre, valamint a szénre, az aranyra, az ezüstre, bizonyos nem nemesfémekre, továbbá drágakövekre és féldrágakövekre vonatkoznak. Ezen ágazatokban bizonyos intézkedések korlátozzák a behozatalt, a kivitelt és a beruházásokat. Azon szervezetek listájának, amelyekre alkalmazandók a beruházásokra és a kivitelt célzó pénzügyi támogatásra vonatkozó új korlátozások, meg kell felelnie a [Burmával/Mianmarral szembeni korlátozó intézkedések megújításáról szóló 2006/318/KKBP közös álláspont módosításáról szóló, 2007. november 19-i] 2007/750/KKBP közös álláspont [(HL 2007. L 308., 1. o.)] I. mellékletében szereplő listának, amely a célzott ágazatokban érintett burmai/mianmari szervezeteket sorolja fel.”

17 E rendelet „Fogalommeghatározások” című 1. fejezetében szereplő 1. cikke a következőképpen rendelkezett:

„E rendelet alkalmazásában:

a) »behozatal«: áruknak a Közösség vámterületére vagy más olyan területre történő bármely beléptetése, amelyre alkalmazni kell a [EK]-Szerződést, a [EK] 299. cikkben megállapított feltételeknek megfelelően. […]

[…]”

18 A 194/2008 rendelet „Behozatali és vételi korlátozások” című 2. fejezetében szereplő 2. cikkének (1)–(3) bekezdése a következőket írta elő:

„(1) Az I. melléklet a következő kategóriákba tartozó árucikkeket tartalmazza:

a) rönkfa, faanyag és fából készült termékek;

b) kőszén és bizonyos fémek; valamint

c) drágakövek és féldrágakövek.

(2) Tilos:

a) az I. mellékletben felsorolt árucikkek behozatala, amennyiben azok
   i. Burmából/Mianmarból származnak, vagy
   ii. Burmából/Mianmarból kerültek kivitelre;

b) az I. melléklet felsorolt, Burma/Mianmar területén található áruk megvétele;

c) az I. mellékletben felsorolt áruk szállítása, amennyiben azok Burmából/Mianmarból származnak, vagy Burmából/Mianmarból kerülnek kivitelre valamely más országba, és végső rendeltetési helyük a Közösségben van; vagy

d) az olyan tevékenységekben való tudatos és szándékos részvétel, amelyeknek célja vagy hatása közvetlenül vagy közvetve az a), b) vagy c) pontban említett tilalmak megkerülése.

(3) Az árucikkek eredetét a [Közösségi Vámkódex] megfelelő rendelkezéseivel összhangban határozzák meg.”

19 Az említett rendelet I. melléklete „[a] 2. cikkben említett, behozatali vagy vételi korlátozás alá eső árucikkek” címet viselte. E melléklet „Rönkfa, faanyag és fából készült termékek” című A. pontjában szerepeltek a KN 4403 és 4407 vámtarifaszám alá tartozó áruk.

A német jog

20 Az Außenwirtschaftsgesetz (a külkereskedelemről szóló törvény) 2009. május 27-i változata (a továbbiakban: külkereskedelemről szóló törvény) 34. §-a (4) bekezdésének 2. pontja a következőképpen rendelkezett:

„Hat hónaptól öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki

[…]

2. megsért valamely, a *Bundesanzeigerben* (német szövetségi közlönyben) közzétett és közvetlenül alkalmazandó, az Európai Közösség olyan jogi aktusában előírt, kivitelre, behozatalra, tranzitra, elvitelre, értékesítésre, szállításra, rendelkezésre bocsátásra, továbbításra, szolgáltatás nyújtására, befektetésre, támogatásra vonatkozó tilalmat vagy e tilalmak megkerülésére vonatkozó tilalmat, amely az Európai Unió Tanácsa által a közös kül- és biztonságpolitika keretében elrendelt valamely gazdasági szankciós intézkedés végrehajtását szolgálja […].”

21 A Németországi Szövetségi Köztársaság területén közvetlenül alkalmazandó 194/2008 rendeletet – az alapeljárásban szóban forgó 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja – tekintetében 2009. október 22-én hirdették ki a *Bundesanzeigerben*.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

22 S. Z. a Burmából/Mianmarból származó teakfa kereskedelmével foglalkozó hamburgi (Németország) székhelyű társaság (a továbbiakban: érintett társaság) egyedüli ügyvezetője volt. Ezt a fát elsősorban hajógyártásra használták. Az érintett társaság a W. GmbH jogelődje volt, amely az elkobzott áruk tulajdonosa, és az alapügyben szóban forgó elkobzási eljárásban érintett fél.

23 A Landgericht Hamburg (hamburgi regionális bíróság, Németország) 2021. április 27-i ítéletével S. Z.-t a külkereskedelemről szóló törvény 34. §-a (4) bekezdése 2. pontjának megsértése miatt egy év kilenc hónap szabadságvesztés-büntetésre ítélte. A Landgericht Hamburg (hamburgi regionális bíróság) teakfa rönkök (a továbbiakban: szóban forgó termékek), valamint a bűncselekményből származó nyereség értékének megfelelő 3 310 902,98 euró összegnek a W.-től történő elkobzását is elrendelte.

24 E tekintetben e bíróság megállapította, hogy az érintett társaság S. Z. kezdeményezésére 2009 októbere és 2011 májusa között, azaz a Burmából/Mianmarból származó vagy onnan kivitelre kerülő árucikkek behozatalát megtiltó 194/2008 rendelet hatálybalépését követően továbbra is importált és forgalmazott teakfát Burmából/Mianmarból. E társaság tajvani székhelyű beszállítója Burmában/Mianmarban teakfákat vágott ki, majd e fák rönkjeit Tajvanra szállította, és azokat ott fűrésztelepeken megmunkálta.

25 Az említett bíróság ezenkívül megállapította, hogy e rönkök háromféle megmunkáláson mentek keresztül Tajvanon. Néhányat ott egyszerűen megnyestek és kérgeztek. Másokat a nyesést és kérgezést követően négyzetre fűrészeltek, azaz téglatest alakúra daraboltak. Végül egyes rönköket deszka- vagy lécalakúra, azaz teakfa fűrészárura vágtak. E megmunkálás után a fát, a tajvani hatóságok által kiállított származási bizonyítványokkal ellátva, hajóval szállították Hamburgba, ahol azt az érintett társaság vette át.

26 Ugyanezen bíróság úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó teakfa a Tajvanon végzett megmunkálási műveletek következtében ezen országból származik, így nem sértették meg a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontját, amely megtiltotta a Burmából/Mianmarból származó áruk behozatalát. Mindemellett megállapította, hogy e teakfa a Tajvanra történő szállítása és az ott rajta végzett fűrészelési munkák ellenére nem veszítette el az e 2. cikk (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében vett Burmából/Mianmarból kivitelre került termék minőséget, és ezért ez utóbbi rendelkezés megsértését kell megállapítani.

27 S. Z. és a W. felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Landgericht Hamburg (hamburgi regionális bíróság) 2021. április 27-i ítéletével szemben a Bundesgerichtshofhoz (szövetségi legfelsőbb bíróság), amely a kérdést előterjesztő bíróság. Álláspontjuk szerint egyrészt a szóban forgó rönköket nem pusztán Burmából/Mianmarból Németországba szállították Tajvanon át, hanem ez utóbbi harmadik országban megmunkáláson vagy feldolgozáson mentek keresztül az új származási helyüket megalapozó módon, és ezért a tajvani hatóságok ki is állították a származási országként Tajvant feltüntető származási bizonyítványokat. A szóban forgó termékek tehát nem Burmából/Mianmarból származó fák, hanem tajvani fából készült termékek, amelyeket Németországba importáltak. Következésképpen a szóban forgó termékek behozatala nem sérti a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontját. Másrészt az Unió területére behozott szóban forgó teakfa nem Burmából/Mianmarból, hanem Tajvanból került kivitelre e 2. cikk (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében.

28 A Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (a szövetségi legfelsőbb bíróság mellett működő legfőbb ügyész, Németország; a továbbiakban: legfőbb ügyész) csatlakozott a Landgericht Hamburg (hamburgi regionális bíróság) értékeléséhez. Lényegében úgy ítélte meg, hogy a jelen esetben a Burmából/Mianmarból kivitelre került teakfa megmunkálása csupán ezen áru származásának megváltozását eredményezte, a teakfa azonban nem vált más áruvá.

29 Ebben az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság először is megjegyzi, hogy a szóban forgó termékek behozatala a külkereskedelemről szóló törvény 34. §-a (4) bekezdése 2. pontjának a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének a) pontjával összefüggésben értelmezett 2. pontja alapján büntetendő cselekménynek minősül, ha a Tajvanon elvégzett megmunkálás vagy feldolgozás nem érte el az új származási hely megalapozását, és ezért az továbbra is Burmából/Mianmarból származik e rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében.

30 A kérdést előterjesztő bíróságnak a kazeinra vonatkozó 1977. január 26-i Gesellschaft für Überseehandel ítéletre (49/76, EU:C:1977:9) és a marhahúsra vonatkozó, 1984. február 23-i Zentrag ítéletre (93/83, EU:C:1984:78) tekintettel kétségei vannak afelől, hogy a Burmában/Mianmarban kivágott teakfa megmunkálása olyannyira lényeges volt, hogy e fa a Közösségi Vámkódex 24. cikke értelmében Tajvanról származó áruvá vált volna. Rámutat ugyanakkor, hogy a teak gömbfa fűrészáruvá történő vágása a HR-ben vámtarifaszám-változást eredményez, mivel a gömbfa 4403 HR-vámtarifaszám alá, a 6-mm-nél vastagabb fűrészelt fa pedig a 4407 HR-vámtarifaszám alá tartozik. Márpedig az ezen ítéletek alapjául szolgáló

ügyekben szóban forgó marhahús és kazein kiszerelését módosító műveletek nem eredményeztek vámtarifaszám-változást. A négyszámjegyű vámtarifaszám változása valamely termék lényeges megmunkálásának jele lehet, mivel a HR a természetes termékektől és a nyersanyagoktól egyre magasabb feldolgozottsági fokú termékekig épül fel.

31 Másodszor a kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy abban az esetben, ha a Tajvanon végzett fűrészelési munkák a származás megváltozását eredményezték volna, a szóban forgó behozatal büntetendő cselekménynek minősülne, ha a szóban forgó teakfa rönkönk Burmából/Mianmarból kerültek kivitelre, megsértve ezzel a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját.

32 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság a Landgericht Hamburggal (hamburgi regionális bíróság) és a legfőbb ügyésszel szemben arra az álláspontra hajlik, hogy e 2. cikk (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában szereplő „Burmából/Mianmarból kerültek kivitelre” fordulatot úgy kell értelmezni, hogy e fordulat hatálya alá kizárólag a Burmából/Mianmarból közvetlenül az Unióba behozott áruk tartoznak, azok az áruk pedig nem, amelyeket harmadik országba, a jelen esetben Tajvanba, majd az Unióba szállítottak, függetlenül attól, hogy e harmadik országban új származást megalapozó módon megmunkáláson vagy feldolgozáson mentek keresztül. Ezen értelmezés elfogadása esetén S. Z. nem sértette volna meg az említett 2. cikk (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját.

33 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az említett fordulatnak a Landgericht Hamburg (hamburgi regionális bíróság) és a legfőbb ügyész által elfogadott értelmezése alapján a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja önállóan nem volna alkalmazható, és azzal a hatással járna, hogy az e 2. cikk (2) bekezdésének a) pontjában előírt behozatali tilalom a Burmából/Mianmarból származó nyersanyagokból vagy termékekből előállított harmadik országok árucikkeire vonatkozna, ami nem volt az uniós jogalkotó szándéka.

34 Harmadszor és utolsósorban a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy a tajvani hatóságok által kiállított származási bizonyítványok kötelező erejűek-e a tagállami vámhatóságokra, amikor a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt behozatali tilalom megsértését vizsgálják.

35 E körülmények között a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [194/2008] rendelet1 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában szereplő »Burmából/Mianmarból származnak« kifejezést, hogy a [Burmában/]Mianmarban termesztett teakfa rönköknek harmadik országban (a jelen esetben: Tajvan) történő feldolgozása nem eredményezte a származási hely megváltozását, így az alábbi, megfelelően feldolgozott teakfa-árucikkek továbbra is olyan árucikkek, amelyek »Burmából/Mianmarból származnak«:

– teakfa rönkök nyesése és kérgezése;

– teakfa rönkök fűrészelése teakfa négyzetekre (nyesett és kérgezett rönkök, valamint négyzetekre fűrészelt rönkök);

– teakfa rönkök deszkákra vagy lécekre vágása (fűrészáru)?

2) Úgy kell-e értelmezni a [194/2008] rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában szereplő »Burmából/Mianmarból kerültek kivitelre« kifejezést, hogy az csak a [Burmából/]Mianmarból közvetlenül az […] Unióba importált árukra vonatkozik, tehát azokra az árukra, amelyeket először egy harmadik országba (a jelen esetben Tajvanra) szállítottak, majd onnan az Európai Unióba továbbszállítottak, nem vonatkozik a rendelet, függetlenül attól, hogy azokat a származási helyet megalapozó harmadik országban feldolgozták-e vagy megmunkálták-e?

3) Úgy kell-e értelmezni a [194/2008] rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontját, hogy egy harmadik ország (a jelen esetben Tajvan) által kiállított származási bizonyítvány, amely szerint a [Burmából/]Mianmarból származó, fűrészelt vagy méretre vágott teakfa rönk a harmadik országban történő megmunkálás eredményeként e harmadik országból származónak minősül, nem kötelező erejű annak megítélése szempontjából, hogy megsértették-e a [194/2008] rendelet 2. cikk[e] (2) bekezdésé[nek] [a) ponjában] előírt behozatali tilalmat?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

36 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárás keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket. Ezenkívül előfordulhat, hogy a Bíróságnak olyan uniós jogi szabályokat kell figyelembe vennie, amelyekre a nemzeti bíróság a kérdésében nem hivatkozott (2023. szeptember 7-i Groenland Poultry ítélet, C-169/22, EU:C:2023:638, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Első kérdésében az előterjesztő bíróság kizárólag a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjára hivatkozott.

38 E rendelkezés tiltja az e rendelet I. mellékletében felsorolt áruk behozatalát, ha azok Burmából/Mianmarból származnak. E melléklet A. pontja a „[r]önkfa, faanyag és fából készült termékek” kategóriára vonatkozik.

39 Az említett rendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében az árucikkek eredetét a közösségi vámkódex megfelelő rendelkezéseivel összhangban határozzák meg. A jelen ügyben e kódex 24. cikke a releváns rendelkezés.

40 Ezen 24. cikk értelmében „[a]zokat az árukat, amelyeknek az előállításában egynél több ország vett részt, úgy kell tekinteni, hogy abból az országból származnak, amelyben az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozáson vagy megmunkáláson mentek keresztül az ehhez felszerelt vállalkozás területén, és új termék létrehozását eredményezték vagy az előállítás fontos szakaszát képezték.

41 Következésképpen meg kell állapítani, hogy első kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontját a Közösségi Vámkódex 24. cikkével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy a teakfa rönkök nyesése,

kérgezése, négyzetre fűrészelése vagy fűrészáruvá történő feldolgozása az ilyen műveletek eredményeként előállított áruk származását meghatározó feldolgozásnak vagy megmunkálásnak minősül.

Az elfogadhatóságról

42 A W. részben vitatja az első kérdés elfogadhatóságát, azt állítva, hogy az a kérdés, hogy a teakfa rönkök nyesése és kérgezése az ilyen áruk származásának megváltozásához vezethet-e, nem releváns, mivel a Landgericht Hamburgnak (hamburgi regionális bíróság) a kérdést előterjesztő bíróságot kötő megállapításai szerint az alapügyben ezeket az árukat nem hozták be Németországba, csak négyzetre fűrészelt rönköket és teakfa fűrészárut importáltak.

43 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikk alapján létrehozott együttműködés keretében az alapügyben eljáró és a meghozandó bírósági határozatért felelős nemzeti bíróság kizárólagos feladata, hogy az ügy sajátosságaira tekintettel megítélje mind az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szükségességét az ügydöntő határozat meghozatalához, mind a Bíróság elé terjesztett kérdések relevanciáját. Következésképpen, ha az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság főszabály szerint köteles határozatot hozni (2023. március 9-i Sogefinancement ítélet, C-50/22, EU:C:2023:177, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

44 Ebből következően az uniós jogra vonatkozó kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A nemzeti bíróságok által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság általi elutasítása csak abban az esetben lehetséges, amennyiben nyilvánvaló, hogy az uniós jog értelmezése, amelyet a nemzeti bíróság kért, nem függ össze az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával, illetve ha a szóban forgó probléma hipotetikus jellegű, vagy a Bíróság nem rendelkezik azon ténybeli és jogi elemek ismeretével, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a feltett kérdésekre hasznos választ adjon (2023. március 9-i Sogefinancement ítélet, C-50/22, EU:C:2023:177, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

45 A jelen esetben azonban nem ez a helyzet.

46 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból ugyanis nem tűnik ki nyilvánvalóan, hogy az uniós jog kért értelmezése nem függ össze az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával. Továbbá meg kell állapítani egyrészt azt, hogy a jelen előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés nem hipotetikus jellegű, másrészt pedig azt, hogy a Bíróság rendelkezik az e kérdés hatékony megválaszolásához szükséges ténybeli és jogi elemekkel.

47 A 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontja i. alpontjának a Közösségi Vámkódex 24. cikkével összefüggésben történő értelmezéséről az első kérdésben felsorolt három megmunkálási módra tekintettel kell tehát határozni.

Az ügy érdeméről

48 A Közösségi Vámkódex 24. cikkéből az következik, hogy ha két vagy több ország vesz részt az áruk előállításában, az áruk származása meghatározó kritériumának ezen áruk utolsó lényeges feldolgozása vagy megmunkálása minősül (lásd ebben az értelemben: 2021. május 20-i Renesola UK ítélet, C-209/20, EU:C:2021:400, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 Továbbá az áruk származásának az alaptermék és az előállított termék közötti, e termékek sajátos anyagi minőségét figyelembe vevő objektív és valós megkülönböztetésen kell alapulnia (2010. február 11-i Hoesch Metals and Alloys ítélet, C-373/08, EU:C:2010:68, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 A Bíróság már kimondta, hogy a Közösségi Vámkódex 24. cikke értelmében vett „utolsó lényeges feldolgozás vagy megmunkálás” fordulatot úgy kell értelmezni, mint amely a gyártási folyamat azon szakaszára utal, amelynek során az érintett áruk jövőbeni felhasználása meghatározásra kerül, továbbá azok olyan sajátos tulajdonságokra és összetételre tesznek szert, amelyekkel korábban nem rendelkeztek, és amelyek tekintetében a későbbiekben nem terveznek jelentős minőségi változtatásokat (2021. május 20-i Renesola UK ítélet, C-209/20, EU:C:2021:400, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 Így a termék külalakját a felhasználása céljából megváltoztató műveletek, amelyek azonban nem járnak a termék tulajdonságainak jelentős minőségi megváltoztatásával, nem alkalmasak a termék származásának meghatározására (2010. február 11-i Hoesch Metals and Alloys ítélet, C-373/08, EU:C:2010:68, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

52 Következésképpen valamely termékkel kapcsolatos olyan feldolgozási műveletek, amelyek nem járnak a termék tulajdonságainak és összetételének jelentős megváltoztatásával, mivel azok mindössze annak darabolásából és külalakjának megváltoztatásából állnak, ezzel szemben nem minősülnek a minőség olyan elégséges, érdemi megváltoztatásának, hogy úgy lehessen tekinteni, mint amely új termék előállítását eredményezi, vagy úgy, mint amely e termék lényeges előállítási szakaszát képezi (2010. február 11-i Hoesch Metals and Alloys ítélet, C-373/08, EU:C:2010:68, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

53 E körülmények között, ami az első fajta megmunkálást, azaz a szóban forgó teakfa rönkök nyesését és kérgezését illeti, a Bíróság rendelkezésére álló iratokból nem tűnik ki, hogy e megmunkálás során meghatározták e rönkök jövőbeni felhasználását, továbbá olyan sajátos tulajdonságokra és összetételre tettek szert, amelyekkel korábban nem rendelkeztek, és amelyek tekintetében a későbbiekben nem terveznek jelentős minőségi változtatásokat. Éppen ellenkezőleg, ez a fajta megmunkálás – a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatra is figyelemmel – egyszerű megmunkálási műveletnek tűnik, amely csak a fa külalakját érinti. Márpedig amint arra a jelen ítélet 52. pontja emlékeztet, az ilyen művelet nem tekinthető úgy, mint amely új termék előállítását eredményezte, vagy úgy, mint amely a szóban forgó áruk lényeges előállítási szakaszát képezi, és így meghatározza ezek származását.

54 Ami a második típusú megmunkálást illeti, vagyis a szóban forgó, előzőleg megnyesett és kérgezett teakfa rönkök négyzetre fűrészelését, azaz téglatest alakúra darabolását, a jelen esetben ez sem tűnik úgy, hogy – a jelen ítélet 50. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében – e megmunkálási művelet meghatározta e rönkök jövőbeni felhasználását, továbbá azok olyan sajátos tulajdonságokra és összetételre tettek szert, amelyekkel korábban nem rendelkeztek, és amelyek tekintetében a későbbiekben nem terveznek jelentős minőségi változtatásokat. Éppen ellenkezőleg, amint arra S. Z. és a W. maguk is rámutattak, e második típusú megmunkálás a fűrészáru előállításának nélkülözhetetlen köztes szakasza. E második típusú megmunkálás tehát nem tekinthető olyannak, mint amely meghatározza az említett rönkök származását.

55 S. Z. és a W. azonban azt állítja, hogy a 2009. december 10-i HEKO Industrieerzeugnisse ítéletből (C-260/08, EU:C:2009:768), valamint a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő

kiegészítéséről szóló, 2015. július 28-i (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2015. L 343., 1. o.) 22–03. mellékletéből az következik, hogy főszabály szerint megalapozza a származás megváltozását, ha a nyers fa megmunkálása vagy feldolgozása a fa értékének lényeges növekedését eredményezi, amelyet meg kell állapítani, ha az meghaladja a 30%-ot. Márpedig a jelen esetben S. Z. és a W. szerint a szóban forgó teakfa rönkök értéke több mint 30%-kal nőtt a négyzetre fűrészelésüket követően. Mindenesetre, még ha e rönkök értéke nem is emelkedett volna 30%-kal, mivel különleges fűrészberendezéseket igényel a négyzetre vágásuk, és ezt csak speciálisan erre képzett szakemberek végezhetik, ezt a típusú megmunkálást olyannak kell tekinteni, mint amely az említett rönkök származását meghatározza.

56 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy azon hozzáadott értéket illetően, amelyet a szóban forgó teakfa rönkök négyzetre fűrészelése képvisel, a Bíróság – arra a kérdésre vonatkozóan, hogy különböző alkotóelemek összeszerelésének művelete lényeges feldolgozásnak vagy megmunkálásnak minősül-e – valóban úgy ítélte meg, hogy vannak olyan esetek, amikor a technikai szempontok alapján végzett vizsgálat nem lehet döntő az áru származásának megállapításában, és ilyen esetekben másodlagos szempontként figyelembe kell venni olyan egyértelmű és objektív kritériumokat, mint a hozzáadott érték, amelyek lehetővé teszik a bonyolult összetételű áruk vonatkozásában annak kifejezését, hogy miből is áll a származást meghatározó lényeges feldolgozás (lásd ebben az értelemben: 2009. december 10-i HEKO Industrieerzeugnisse, C-260/08, EU:C:2009:768, 30. és 31. pont).

57 Az alapügyben szóban forgó művelet azonban egy alaptermék feldarabolása és nem különböző alkotóelemek összeszerelésének művelete, amely számos darab összeszerelését jelenti, hogy egy új egységes egészet alkossanak (lásd ebben az értelemben: 1989. december 13-i Brother International ítélet, C-26/88, EU:C:1989:637, 13. pont).

58 Meg kell tehát állapítani, hogy a jelen ügyben a hozzáadott értéknek a jelen ítélet 56. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból eredő másodlagos kritériuma nem alkalmazható.

59 Másodszor, ami a HR 44 vámtarifaszám alá tartozó, a 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendelet 22–03. mellékletének II. részében szereplő táblázatban említett termékekre vonatkozó információkat illeti, amelyekre S. Z. és a W. hivatkozik, meg kell állapítani, hogy e felhatalmazáson alapuló rendelet időbeli hatályánál fogva nem alkalmazható. E rendelet ugyanis 2016. május 1-jétől alkalmazandó, míg az alapügyben szóban forgó behozatalokra 2009 és 2011 között került sor. Ezek az információk azonban megegyeznek azokkal, amelyek a 2454/93 rendelet 13a. mellékletében szerepeltek, amelyet az utóbbi rendeletbe a 2011. január 1-jétől, tehát az ezen időpontot követő behozatalokra alkalmazandó 1063/2010 rendelet iktatott be.

60 Mindemellett elegendő annyit megállapítani, hogy ez utóbbi melléklet kizárólag az áruk preferenciális, nem pedig az áruk jelen ügy tárgyát képező nem preferenciális származására vonatkozó szabályokat állapít meg.

61 Végül, ami az S. Z. és a W. által hivatkozott azon körülményt illeti, amely szerint különleges fűrészberendezés szükséges a négyzetre fűrészelt teakfa rönkök készítéséhez, és ezt csak speciálisan képzett szakemberek végezhetik, meg kell állapítani, hogy magából a Közösségi Vámkódex 24. cikkének szövegéből kitűnik, hogy az ehhez felszerelt vállalkozás területén végzett megmunkálás nem elegendő, hogy ez e cikk értelmében lényeges jelleget kapjon.

62 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a szóban forgó teakfa rönkök négyzetre fűrészelése nem minősül az ezen áruk származását meghatározó feldolgozásnak vagy megmunkálásnak.

63 Ami a megmunkálás harmadik fajtáját, nevezetesen a teakfa rönkök fűrészárura való fűrészelését illeti, úgy tűnik, hogy a legfőbb ügyész állításával ellentétben ez a fűrészelés nem minősül egyszerű darabolási műveletnek, mivel több szakaszból áll, és a lécekre vágás előtt az érintett rönköket nyesni, kérgezni és négyzetalakúra alakítani kell.

64 Továbbá az ilyen típusú megmunkálásból származó áruk a jelen ügyhöz hasonlóan a hajógyártásra szánt áruk gyártási folyamatának előrehaladott szakaszában találhatók. A fűrészáruvá történő feldolgozás ugyanis – a jelen ítélet 50. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében – úgy tekinthető, mint amely a gyártási folyamat azon szakaszát képezi, amelynek során az érintett áruk jövőbeni felhasználása meghatározásra kerül, továbbá azok olyan sajátos tulajdonságokra és összetételre tesznek szert, amelyekkel korábban nem rendelkeztek, és amelyek tekintetében a későbbiekben nem terveznek jelentős minőségi változtatásokat.

65 E megállapítást megerősíti az a tény, hogy a teakfa rönkök és a négyzetre fűrészelt teakfa rönkök a KN 4403 vámtarifaszám alá tartoznak nyers faként, míg a fűrészáru teakfát egy későbbi megmunkálási szakaszba, a KN 4407 vámtarifaszám alá sorolták be.

66 Az ítélkezési gyakorlatból ugyanis kitűnik, hogy valamely áru vámtarifaszámának az áru feldolgozása miatti megváltozása az áru feldolgozásának vagy megmunkálásának lényeges jellegét tükrözi (lásd ebben az értelemben: 2023. szeptember 21-i Stappert Deutschland, C-210/22, EU:C:2023:693, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

67 Következésképpen a szóban forgó teakfa rönkök fűrészáruvá való feldolgozásából álló harmadik típusú megmunkálás a Közösségi Vámkódex 24. cikke alapján olyan megmunkálásnak tekinthető, amely e rönkök Tajvanról való származását alapítja meg.

68 A fentiekre tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontját a Közösségi Vámkódex 24. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy:

– a teakfa rönkök nyesése, kérgezése vagy négyzetre fűrészelése nem minősül olyan feldolgozásnak vagy megmunkálásnak, amely az ilyen műveletek eredményeként létrejött áruk származását meghatározza;

– a teakfa rönkök fűrészáruvá történő feldolgozása olyan feldolgozásnak vagy megmunkálásnak minősül, amely meghatározza az ilyen művelet eredményeként létrejött áru származását.

A második kérdésről

69 Második kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában szereplő „Burmából/Mianmarból kerültek kivitelre” fordulatot úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezés hatálya alá csak a közvetlenül Burmából/Mianmarból az Unióba behozott áruk tartoznak.

70 E tekintetben a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (2024. május 14-i Stachev ítélet, C-15/24 PPU, EU:C:2024:399, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

71 Először is, ami a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontja ii. alpontjának szövegét illeti, a „Burmából/Mianmarból kerültek kivitelre” fordulat további pontosítás hiányában mind közvetlenül, mind közvetve ezen országból importált termékeket magában foglalhat.

72 Mindemellett, ami másodszor a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának szövegkörnyezetét illeti, emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezés két behozatali tilalmat tartalmaz Burmából/Mianmarból, nevezetesen egyrészt az ezen országból származó termékek behozatalának az e 2. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában szereplő tilalmát, másrészt pedig az említett 2. cikk (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában szereplő, az említett országból kivitelre kerülő termékek behozatalára vonatkozó tilalmat.

73 A 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja éppen annak biztosítására irányult, hogy a „Burmából/Mianmarból származó” áruk e rendelet hatálya alá tartozzanak, még akkor is, ha azokat nem közvetlenül Burmából/Mianmarból, hanem harmadik országokon keresztül hozták be az Unióba. Márpedig ez a rendelkezés felesleges lenne, ha e rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját úgy kellene értelmezni, hogy egy adott időpontban Burmában/Mianmarban található valamennyi áru – azaz még azon áruk is, amelyek Burmából/Mianmarból származók voltak, és valamely harmadik országban végzett lényeges feldolgozás vagy megmunkálás miatt már nem azok – ez utóbbi rendelkezés hatálya alá tartozik.

74 Harmadszor, a 194/2008 rendelet (6) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy e rendelet célja – figyelembe véve az alapvető jogok katonai rezsim általi tartós, folyamatos és súlyos megsértését –, hogy az ezen országgal szemben hozott korlátozó intézkedések megújításával és megerősítésével jelentős szerepet töltsön be az alapvető emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdításában, és ily módon a közerkölcs védelmét szolgálja. E rendelet (7) preambulumbekezdéséből továbbá kitűnik, hogy az e rendelet által előírt új korlátozó intézkedések azon ágazatokra irányulnak, mint a fa és a fából készült termékek, amelyek e katonai rezsim bevételi forrásait biztosítják. Márpedig a 194/2008 rendelet célkitűzéseiből nem tűnik ki, hogy az uniós jogalkotó szándéka a Burmára/Mianmarra vonatkozó e rendelet elfogadásakor arra irányult, hogy az említett rendelet 2. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt behozatali tilalom hatálya alá vonja a Burmából/Mianmarból származó árukból előállított összes harmadik országból származó árut.

75 A fentiekre tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában szereplő „Burmából/Mianmarból kerültek kivitelre” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés hatálya alá csak azok az áruk tartoznak, amelyeket közvetlenül Burmából/Mianmarból hoztak be az Unióba.

A harmadik kérdésről

76 Harmadik kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontját úgy kell-e értelmezni, hogy amikor a tagállamok vámhatóságai e rendelkezés megsértését vizsgálják, kötelezőek rájuk valamely harmadik ország által kiállított olyan származási bizonyítványok, amelyek azt tüntetik fel, hogy az érintett áruk ezen országból származnak.

77 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 194/2008 rendelet nem ír elő valamely irat bemutatására vonatkozó kötelezettséget az e rendeletben említett áruk származásának igazolására. A 2. cikkének (3) bekezdése csupán arról rendelkezik, hogy az árucikkek eredetét a Közösségi Vámkódex megfelelő rendelkezéseivel összhangban kell meghatározni.

78 Amint a Közösségi Vámkódex 26. cikkéből kitűnik, bár az uniós szabályozás előírja, hogy az áru származását irat bemutatásán keresztül igazolni kell, ezen irat bemutatása nem akadálya annak, hogy a vámhatóságok komoly kétség esetén további igazolást kérjenek annak biztosítására, hogy a jelzett származás összhangban van a vonatkozó uniós szabályozás által megállapított szabályokkal. E tekintetben a Bíróság már kimondta, hogy az utólagos ellenőrzés célja a származási bizonyítványban megjelölt származás valódiságának ellenőrzése (2016. június 30-i Selena România ítélet, C-416/15, EU:C:2016:501, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

79 Ebből következik, hogy az a tény, hogy az árukat származási bizonyítvány kíséri, nem olyan körülmény, amellyel ellentétes lehet az ezen áruk behozatala után fizetendő vámok beszedése, ha e behozatalt követően e bizonyítványok pontatlannak bizonyulnak (2016. június 30-i Selena România ítélet, C-416/15, EU:C:2016:501, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

80 A Közösségi Vámkódex 26. cikkére vonatkozó ezen ítélkezési gyakorlatból következik, hogy még ha az érintett áruk származásának igazolása érdekében a származási bizonyítványhoz hasonló iratot kell is bemutatni, ez az irat a vámhatóságokra nem kötelező erejű. Ez még inkább így van abban az esetben, ha ilyen kötelezettség nem áll fenn.

81 A fentiekre tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontját úgy kell értelmezni, hogy amikor a tagállamok vámhatóságai e rendelkezés megsértését vizsgálják, nem kötelezőek rájuk valamely harmadik ország által kiállított olyan származási bizonyítványok, amelyek azt tüntetik fel, hogy az érintett áruk ezen országból származnak.

A költségekről

82 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A Burmával/Mianmarral szembeni korlátozó intézkedések megújításáról és megerősítéséről, valamint a 817/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. február 25-i 194/2008/EK tanácsi rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontját a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 24. cikkével összefüggésben

a következőképpen kell értelmezni:

– **a teakfa rönkök nyesése, kérgezése vagy négyzetre fűrészelése nem minősül olyan feldolgozásnak vagy megmunkálásnak, amely az ilyen műveletek eredményeként létrejött áruk származását meghatározza;**

– **a teakfa rönkök fűrészáruvá történő feldolgozása olyan feldolgozásnak vagy megmunkálásnak minősül, amely meghatározza az ilyen művelet eredményeként létrejött áru származását.**

2) A 194/2008 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában szereplő „Burmából/Mianmarból kerültek kivitelre” fordulatot

a következőképpen kell értelmezni:

e rendelkezés hatálya alá csak azok az áruk tartoznak, amelyeket közvetlenül Burmából/Mianmarból hoztak be az Unióba.

3) A 194/2008 irányelv 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontját

a következőképpen kell értelmezni:

amikor a tagállamok vámhatóságai e rendelkezés megsértését vizsgálják, nem kötelezőek rájuk valamely harmadik ország által kiállított olyan származási bizonyítványok, amelyek azt tüntetik fel, hogy az érintett áruk ezen országból származnak.

Aláírások